

jeg opponere mod ham. Det Omraade, hvor jeg kunde støtte ham, omfattede Takstforhøjelsen for Statsbanerne, hvor vi vare komne ned paa et alt for urimeligt Lavmaal. Overfor Portoforhøjelsen rejste jeg, som maaske nogle ærede Medlemmer ville erindre, en ret kraftig Opposition, og jeg modsatte mig den til det sidste, idet jeg ansaa det for et uberettiget kulturelt Tilbageskridt og ganske urigtigt for en Stat, hvis Finanser ikke vare i værre Tilstand end vore, at gribe til et saadant Middel for at forbedre den finansielle Status. I disse to Foranstaltninger og i Forbindelse dermed det store Kup med de 11 Millioner fra Statsanstalten, have vi nogle af de Grundstene, hvoraf det nuværende heldige Statsregnskabs Resultat er bygget op. For øvrigt skal jeg ikke benægte, at den nuværende ærede Finansminister ogsaa har vist sig som en omsigtsfuld Leder af vore Pengesager og har fortsat med sunde og fornuftige Foranstaltninger, der virke i Retning af at skaffe os en bedre Balance end tidligere, men jeg tror dog, som sagt, at det er disse store og noget haardhændede Indgreb, der have den væsentligste Lod i den gunstige Stilling.

Hvis man vilde spørge, om jeg da vil tilraade et Tilbageskridt eller Lempelser paa disse Omraader, ligger det klart i, hvad jeg før sagde, at jeg ikke vil tilraade det for Statsbanernes Vedkommende, og skønt jeg var en heftig Modstander af Portoforhøjelsen, vil jeg dog sige, at da vi nu en Gang have faaet den, vil jeg ikke anse det for rigtigt at foreslaa at føre den tilbage til det gamle. De Ulemper, der klæbede ved Forandringerne, ere for en Del forbigangne, men jeg vil dog sige, at det var en ret kraftig Foranstaltning i Retning af at forøge Befolkningens Byrder paa to væsentlige Omraader, og naar vi derved have faaet det nuværende gunstige Resultat, indeholder det en stærk Opfordring for os til at søge at lette paa andre Omraader, og i saa Henseende er der intet Sted, der tilbyder sig mere naturligt, end Toldloven. Vi have i Aar faaet fremlagt Forslag til Toldrevision, og naar vi komme til at forhandle det og særlig komme til det vigtige Kompensationsspørgsmaal, der bliver et Hovedpunkt ved den endelige Toldlovoverenskomst mellem Tinget og Regeringen, skulle vi have det in mente, at vi have grebet kraftigere ind end strengt fornødent paa andre Omraader med Hensyn til at forøge Byrderne. Det maa være en forøget Op-

fordring for os til at lette Byrden, naar vi komme til Kompensationsspørgsmaalet.

Overskuddet ved Postvæsenet er i Virkeligheden meget betydeligt. Efter Statsregnskabet er det 1,482,000 Kr. Det foreliggende Finanslovsforslag har kun et Overskud paa 1,185,000 Kr., men enhver vil vist give mig Ret i, at det er højst sandsynligt, at det virkelige Overskud, som Statsregnskabet kommer til at udvise, ikke bliver ringere end paa det foreliggende Statsregnskab. Det er utvivlsomt et højere Overskud paa Postvæsenets Budget, end der i og for sig er ønskeligt. Saa langt jeg kan huske tilbage, og selv om man gaar længere tilbage, end jeg kan huske, har det været en Opfattelse hos dette Ting, at Postvæsenet skulde balancere paa den sikre Side, jeg mener dermed, at Princippet skulde være Balance, men for at man kunde være sikker paa Balancen, skulde der være et lille Overskud. Et saa stort Overskud som her har vistnok aldrig været ønsket af dette Ting, og det er heller ikke rigtigt, at det er der. Jeg siger dette for at betone, at Postvæsenet er et Omraade, hvor vi ikke bør være alt for knebne med Hensyn til Reformer. Der er her endnu adskilligt, der trænger til at reformeres, og det store Overskud bør være os en Spore til ikke at se alt for knebent eller smaaligt paa disse Forhold, hvad jeg for øvrigt heller ikke tror, at Ministeren gør.

Det glæder mig paa dette Finanslovsforslag, der i øvrigt ikke indeholder store og mærkelige Nyheder, at se en Udvikling fortsat, som allerede paa en god Maade er begyndt paa tidligere Finanslove, nemlig i Retning af humane Foranstaltninger over for Statsfunktionærerne. Jeg tror, at enhver, der ser upartisk paa Forholdene, maa indrømme, at Regeringen har vist en virkelig stor Liberalitet paa dette Omraade. Der er ogsaa paa den ny Finanslov ny Vidnesbyrd derom, f. Eks. paa Statsbanernes Budget de 30,000 Kr. til Ledvogterpersonalet paa særlig stærkt befærdede Banestrækninger. De forlanges, for at man skal kunne give disse Funktionærer Tjenestefrihed hver 14de Dag. Og det er ikke det eneste Eksempel, det er et af flere, der vidne om, at Regeringen er betænkt paa at gaa videre paa den Vej, som den har været inde paa ved tidligere Finanslove.

Naar jeg paa dette Omraade skulde rette en Opfordring til Regeringen, skulde det ingenlunde være den at standse med